

کنگره دو حزب کارگزاران و اعتدال و توسعه در چند ماه مانده به انتخابات

هفته گذشته حزب کارگزاران سازندگی پنجمین و حزب اعتدال و توسعه ششمین کنگره خود را برگزار کردند. تحرکات این دو حزب که چهره های نام آشنایی در راس آن قرار دارند در آستانه انتخابات مجلس قابل تامل و تحلیل است بویژه اینکه کنگره اعتدال و توسعه با پیام حسن روحانی و کنگره کارگزاران با مصاحبه دبیرکل آن یعنی حسین مرعشی در رسانه ها بازتاب ویژه ای پیدا کردند. مرعشی گفته؛ نظام به همان اندازه که به مسائل امنیتی و رشد مقاومت در خاورمیانه اهمیت میدهد باید به بحث توسعه ایران هم اهمیت بدهد و تاکید کرده؛ باید واگرایی را به همگرایی تبدیل کنیم. ما حامی منتقد هستیم همچنین گفته؛ انتقادمان هم این است که علاقه مندیم و اصرار داریم که رهبری نظام، تنها رهبر نیروهای مذهبی و حزب الهی نیست، بلکه رهبر همه ماست. در بخش آخر پیام روحانی خطاب به اعضای حزب توسعه و اعتدال هم آمده است؛ ما چاره ای نداریم برای حفظ کشور و آینده کشور مسیر اعتدال و توسعه را بپیماییم و ادامه بدهیم. امروز باید بگویم دیگر اعتدال تنها اسم يك گروه و يك حزب و يك تشکیلات نیست. اعتدال اسم رمز و اسم اعظم گفتمان اکثریت قاطع جامعه ایران اسلامی است که با این گفتمان باز هم ما قادریم به همه اهداف بلند ملیمان دست یابیم که خداوند هم همین را به ما امر کرده است «و كذلك جعلناکم امّّه وسطا لتکونوا شهداء علی الناس». مسیر، مسیر میانه روی و راه وسطی است.

حسین مرعشی، دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی درباره پنجمین کنگره حزب کارگزاران سازندگی و چشم انداز سیاسی آینده میگوید

ما حامی منتقد هستیم

گروه سیاسی

با نزدیک شدن به موعد رسمی انتخابات اسفند ماه 1402 آرام آرام فعالیتهای احزاب و گروههای سیاسی اصلاحطلب و میانهرو رنگ و بوی جدیتری به خود میگیرد. پس از برگزاری کنگره‌های حزب اعتماد ملی و حزب اتحاد ملت، دیروز احزابی چون کارگزاران سازندگی و حزب اعتدال و توسعه نیز اقدام به برگزاری کنگره و نشستهای خود کردند. در این میان کنگره پنجم حزب کارگزاران سازندگی به عنوان یکی از احزاب مهم طیف اصلاحطلب و میانهروی کشور بازتابهای وسیعی در فضای سیاسی کشور پیدا کرد. حتی بسیاری از رسانه‌های اصولگرا با انعکاس اخبار این نشستها تلاش می‌کردند تصویری از دورنمایی به دست آورند که اصلاحطلبان در آوردگاه‌های سیاسی آینده دنبال خواهند کرد. به این دلیل است که خبرگزاری فارس، گفت‌وگویی با دست‌اندرکاران حزب کارگزاران سازندگی انجام داده و مهر و تسنیم هم اخبار کنگره کارگزاران را دنبال کرد. در این میان نحوه کنشگری ایرنا به عنوان خبرگزاری رسمی دولت بسیار عجیب بود. ایرنا قبل از برگزاری کنگره صاحب‌های تقطیع شده از غلامحسین کرباسچی را بازتاب داده بود تا این پالس را منعکس کند که کارگزارانیها در مسیر انشقاق قرار گرفته‌اند. در جریان برگزاری پنجمین کنگره حزب کارگزاران سازندگی ایران، نیمی از اعضای شورای مرکزی این حزب انتخاب شدند. پنجمین کنگره حزب کارگزاران سازندگی دیروز (جمعه) با حضور ۴۸۲ عضو حزب در تهران برگزار و طبق اساسنامه نیمی از کرسی‌های شورای مرکزی انتخاب شدند. نشستی که در آن ابتدا محسن هاشمی تصویری از تلاشهای آیتالله هاشمی‌رفسنجانی برای کارهای حزبی و سیاسی ارائه کرد. سپس اسحاق جهانگیری درباره ضرورت سرمایه‌گذاری 500 میلیارد دلاری بر حوزه انرژی کشور و عدم تحقق آن به دلیل تحریمها سخن گفت. در ادامه ناصر همتی شرایط اقتصادی و شاخصهای بازارها را تحلیل کرده و نهایتاً حسین مرعشی تصویری از چشماندازهای آینده حزب ارائه کرد.

نهایتاً پس از رای‌گیری انجام شده، محسن هاشمی، شهربانو امانی، امیر اقتصاعی، کوروش دستپاک، فرزانه ترکان، ناعمه علینژاد، علی هاشمی، احمد نقیبزاده، محمد عطریانفر، محمدهادی جلیلی، علی جمالی، طیبه اصفهانی، جهانبخش خانجانی، محمود علیزاده طباطبایی، فاطمه احمدی، مجید صالحی، حامد منتظری و ارسلان شهنی به عنوان اعضای جدید شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی ایران انتخاب شدند. همچنین ۱۷ عضو شورای مرکزی از دوره پیش انتخاب شده بودند و در این دوره نیاز به رای مجدد نداشتند که اسامی این افراد عبارتند از: سیدحسین مرعشی، غلامحسین کرباسچی، فائزه هاشمی، فاطمه سعیدی، سیدعلیرضا سیاسی‌راد، پروانه مافی، ناهید تاج‌الدین، محمد قوچانی، یداله طاهرنژاد، بهرام فیاضی، علی‌محمد نمازی، مصطفی پهلوانی، محمود سعیدی‌زاده، ولیاله افخمی، عبدالواحد شهنوازی، مهدی بهزادیان و طاهره میرسارد. «اعتماد» ساعاتی پس از برگزاری این کنگره گفت‌وگویی را با حسین مرعشی انجام داد تا درباره مهم‌ترین محورهای سیاسی کشور و بازتاب آن در کنگره پنجم سازندگی گفت‌وگو کند.

درباره کنگره پنجم حزب سازندگی توضیح می‌فرماید، با توجه به شرایط خاص داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی چه محتوایی در این کنگره مطرح شد؟

این نخستین کنگره حزب سازندگی پس از فراگیری کرونا بود که با حضور حدود ۵۰۰ نفر با حضور ناظر وزارت کشور برگزار شد. این کنگره چند بخش داشت؛ در چهار کنگره قبلی و البته کنگره پنجم تنها اعضای حزب دعوت شده و برخی سخنرانان ویژه دعوت می‌شدند. بنابراین در این نشست از سایر احزاب میهمانی نداشتیم و تنها آقای ظریف با توجه به رخدادهای منطقه‌ای دعوت شدند که سخنرانی جامع و خوبی هم داشتند.

در بخش افتتاحیه، ناصر همتی با تکیه بر اعداد و ارقام واقعی، مسائل مرتبط با چرایی عدم توسعه ایران را تشریح کرده و تصویری از وضعیت اقتصادی ارایه کردند. واقعیت‌هایی که می‌گویند ایران حتی از منظر رشد اقتصادی در شرایط بسیار نامناسبی قرار دارد. ضمن اینکه تورم بالای 40 درصد به علت ناترازی بودجه دولت، ناترازی بانک‌ها، صندوق‌های بازنشستگی و... شکل گرفته است. براساس صحبت‌های همتی، دولت‌ها همواره به دلیل این ناترازی‌ها اقدام به چاپ اسکناس کرده و تورم را در اقتصاد ایران نهادینه ساخته‌اند. این روند در سال آینده هم ادامه خواهد داشت و ریشه‌های عدم توسعه یافتگی ایران را شکل خواهند داد. برای عبور از این چالش‌های اقتصادی باید مساله مشارکت مردم در اقتصاد، آزادی عمل بنگاه‌های اقتصادی و رفع ناترازی بودجه دولت حل و فصل شود. ایران علی‌رغم سند 1404 نه تنها فاصله بسیاری با مفاد این سند دارد، بلکه در جایگاه اقتصاد چهارم یا حتی پنجم منطقه نشسته است، ازسوی دیگر همتی این موضوع را مطرح کرد که بازدارندگی ایران تنها با تکیه بر قوای نظامی محقق نمی‌شود، آقای همتی اسناد قابل توجهی را ارایه کردند که پس از حمله امریکایی‌ها و غربی‌ها به افغانستان و طالبان، اسرایلی‌ها و لابی عربی اصرار داشتند که به جای حمله به عراق ایران باید مورد حمله قرار بگیرد. براساس اسناد ارایه شده توسط آقای همتی، در آن زمان امریکایی‌ها در محاسبات خود به این نتیجه رسیدند که به دلیل حمایت مردم ایران از نظام سیاسی خود و حضور 73 درصدی مردم در انتخابات دوم خرداد 76، هر نوع حمله نظامی به ایران با شکست مواجه خواهد شد. براساس دیدگاه‌های ارایه شده توسط همتی، امروز هم باید از ظرفیت‌های عمومی مردم استفاده شود تا بتوان در برابر فشارهای دشمنان کشور ایستادگی کرد.

**اگر اشتباه نکنم اسحاق جهانگیری هم در این کنگره سخنرانی داشتند؛
درباره صحبت‌های جهانگیری هم توضیح می‌دهید؟**

دکتر جهانگیری در بحث دولت و حزب و ضرورت تغییر در نظام مدیریت حکمرانی کشور صحبت کردند. به استناد آخرین جلساتی که از شورای انرژی کشور داشتند برای رفع کمبود گاز و حفظ ظرفیت‌های نفتی ایران اشاره کردند که می‌بایست حداقل 500 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در این بخش‌های حیاتی صورت گیرد که به دلیل تحریم‌ها و سوءمدیریت‌های داخلی این سرمایه‌گذاری‌های ضروری انجام نشده است. ایشان توصیه کردند که احزاب و گروه‌های سیاسی برای رفع این نابسامانی‌ها اقدام کرده و از ظرفیت‌های قانونی خودشان از جمله انتخابات بهره گیرند. قبل از این

چهره‌ها، مهندس محسن هاشمی گزارشی از عملکرد حزب در دوره اخیر ارائه کردند. درباره برنامه‌های آیت‌الله هاشمی برای ایجاد تعادل در داخل و روابط مثبت در جهان خارج صحبت کرده و گزارشی 3 ساله از کنگره قبلی تا این کنگره ارائه کردند. بخش دوم جلسه، داخلی بود که می‌بایست نیمی از اعضای شورای مرکزی انتخاب می‌شدند. این روند هم با نظم خاصی برگزار شد.

یکی از موضوعات مهم در جریان برگزاری این کنگره حضور یا عدم حضور غلامحسین کرباسچی در نشست بود. درباره چرایی عدم حضور ایشان در کنگره توضیح می‌دهید؟

ببینید، نیمی از اعضای شورای مرکزی از جمله آقای کرباسچی و سرکار خانم هاشمی و خود من ذیل جمعی هستیم که سال آینده به پایان دوره‌مان می‌رسیم و در کنگره بعدی باید روند انتخاب‌مان دنبال شود. البته جناب آقای کرباسچی دعوت داشتند که دعوت ما را نپذیرفتند و در ادامه روند

3 سال گذشته اعلام کردند که علاقه‌مند به همکاری با حزب نیستند که حقیقتاً مایه تاسف ماست. اما در بخش دیگری از برنامه‌های کنگره به ظرفیت‌های حزب اشاره شد. شخصیت‌هایی هستند که در تاسیس حزب کارگزاران نقش داشته و در ادوار مختلف شورای مرکزی نقش‌آفرینی کرده بود با اضافه شدن ماده‌ای به اساسنامه حزب، شورای عالی مشورتی حزب تشکیل شد. این شورای مشورتی متشکل از رئیس شورای مرکزی، دبیرکل رییس کمیته سیاسی و 12 نفر از موسسان و شخصیت‌های ملی ادوار شورای مرکزی و شخصیت‌های موثر اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و... خواهند بود.

خود شما به عنوان دبیرکل صحبتی در خصوص چشم‌اندازهای حزب و مسائل کشور نداشتید؟

این بخش به بخش پایانی بازمی‌گشت؛ اشاره کردم که مردم و کشور ایران امروز بین دو سنگ آسیاب قرار گرفته است. یکی از سمت حاکمیت به چرخش درمی‌آید که معتقد است تنها نیروهای انقلابی باید در نهادهای مدیریتی و تصمیم‌ساز کشور حضور داشته باشند. اما مشخص نیست که نیروهای انقلابی مربوط به کدام انقلاب هستند؟ چون انقلاب سال 57 يك انقلاب مردمی و فراگیر بود و اوج هنر امام(ره) این بود که دو راس پاره‌خط از هیات مذهبی و موفله تا چریک‌های فدایی خلق را دور هم جمع کرده بودند. اگر منظور حرکت‌های انقلابی سال 57 است که در این انقلاب اکثریت قاطع ملت ایران در آن مشارکت داشتند.

بنابراین وقتی از حضور نیروهای انقلابی صحبت میشود در واقع باید نیروهایی سر کار بیایند که اکثریت مردم آنها را بپسندند. اگر نیروهای انقلابی را خلاصه کنیم در افرادی که تفکر خاصی دارند و ازسوی 20 درصد مردم ایران هم پشتیبانی نمیشود، فشاری است که توجه جامعه میشود، این حاکمیت اقلیت است نه اکثریت. اما سنگ دیگر این آسیاب که مردم را گرفتار ساخته، مصلحانی به حرکت درمی‌آورند که علی‌رغم اینکه در ظاهر مصلح و اصلاح‌طلب هستند، اما در عمل انقلابی و صفر یا صدم هستند. این شرایط، کارها را بسیار دشوار می‌سازند.

حزب سازندگی با نام آیت‌الله هاشمی شناخته میشود، راهبرد این حزب برای عبور از این چالش‌ها که شما هم به آن اشاره کردید، چیست؟

کاملاً درست است. کارگزاران سازندگی به عنوان تنها مجموعه‌ای که حامل میراث سیاسی مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی است، امروز باید نقش فردی آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در سیاست ایران را در قالب یک نهاد حزبی متبلور کرده و به جامعه ارائه کند. مهم‌ترین خصوصیت آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی این بود که خودش را در بن‌بست نمی‌دیدند؛ هر اندازه که بن‌بست‌ها جدی بود، آیت‌الله این بن‌بست‌ها را می‌شکستند. کارگزاران در سال 74، بن‌بستی که در فضای سیاسی وجود داشت را شکست و مجلس چهارم را که یک‌دست در اختیار اصولگرایان بود به مجلس پنجم که مجلس میانه‌روی بود، بدل کرد. امروز هم کارگزاران باید بتوانند راه‌حلی را روی میز بگذارند و عرضه کنند تا در کنار سایر احزاب اصلاح‌طلب و مقامات، کشور را از واگرایی شکننده فعلی به سمت همگرایی هدایت کنند. مأموریت حزب باید مبتنی بر این مسیر باشد تا هم دغدغه‌های مقام معظم رهبری در خصوص حفظ ارزش‌ها پوشش پیدا کند و هم نقش نیروهای مسلح را در شرایط کشور مورد توجه قرار دهد و هم اینکه به همه نیروهای فکری متناسب با جایگاهی که در میان مردم دارند نقش بدهد. باید واگرایی را به همگرایی تبدیل کنیم. ما حامی منتقد هستیم، انتقادمان هم این است که علاقه‌مندیم و اصرار داریم که رهبری نظام، تنها رهبر نیروهای مذهبی و حزب الهی نیست، بلکه رهبر همه ماست. عرض کردم خدمت مقام معظم رهبری که ما (یعنی همه نیروهای میانه‌رو و اصلاح‌طلب) بیشتر از آقای ریسی و قالیباف و جلیلی و... به نظام و شما و کشور علاقه‌مندیم. انتقاد دیگر ما این است که چرا جمهوری اسلامی به همان اندازه که به موضوعات امنیتی و دفاعی و مسائل حوزه مقاومت در خاورمیانه اهمیت میدهد به توسعه ایران اهمیت نمیدهد. با عقب افتادن توسعه ایران شکاف بین ما و همسایگان مان تشدید میشود. این حق مردم ایران نیست. نهایتاً هم

بیانیه کنگره پنجم حزب است که پس از رای کنگره به زودی منتشر میشود.

غلامحسین کرباسچی دعوت حزب را برای حضور در کنگره نپذیرفت
امریکاییها به دلیل مشارکت 73 درصدی مردم در دوران اصلاحات طرح
حمله به ایران را کنار گذاشتند
انقلاب بر مبنای حاکمیت شکل گرفت تا حاکمیت اقلیتی محدود بر
اکثریت، بنابراین وقتی از حضور نیروهای انقلابی صحبت میشود در
واقع باید نیروهای سر کار بیایند که اکثریت مردم آنها را
بپسندند

انتقادات صریح روحانی از افراطیگری در نظارت بر انتخابات

انتقاد روحانی از غلبه اقلیت و انفعال اکثریت

با انفعال اکثریت و غلبه اقلیت، حکومت
دارای قدرت لازم برای حل معضلات نخواهد بود

نوبخت، واعظی و جنتی در صدر شورای مرکزی حزب اعتدال و توسعه

گروه سیاسی|حسن روحانی، رئیسجمهور ایران در دولتهای یازدهم و
دوازدهم در پیامی تصویری به ششمین کنگره حزب اعتدال و توسعه گفت:
اعتدال اسم رمز و اسم اعظم گفتمان اکثریت قاطع جامعه ایران اسلامی
است که با این گفتمان باز هم ما قادریم به همه اهداف بلند ملیمان
دست یابیم. نشستی که در آن اعضای شورای مرکزی حزب اعتدال و توسعه
در ششمین کنگره این حزب انتخاب شدند که در میان آنها چهره‌های
شاخصی چون واعظی، نوبخت و جنتی دیده میشوند.

به گزارش سایت حسن روحانی؛ حسن روحانی، رئیسجمهوری سابق کشورمان،
با بیان اینکه اعتراض خیابانی و قهر و انفعال مسیر خوبی برای حل
معضلات کشور نیست، گفت: متأسفانه در جامعه امروز ما عده‌ای در مسیر

قهر قرار گرفته‌اند و اقلیتی در مسیر تفوق و غلبه قرار گرفته‌اند که قدرت در جامعه امروز در اختیار آنها قرار داده شده است. زمانی که اکثریت جامعه در مسیر انفعال یا در مسیر جدایی از حاکمیت باشند و حاکمیت در اختیار يك اقلیت باشد، آن حکومت دارای قوام و قدرت لازم برای حل معضلات داخلی و بین‌المللی نخواهد بود.

رییس دولت تدبیر و امید وظیفه همگان در شرایط فعلی را ایستادگی در مقابل افراط، اعتدال در داخل و تعامل سازنده با خارج و توسعه عنوان کرد و اظهار داشت: ما می‌بینیم در سایه افراطی‌گری در مساله نظارت بر انتخابات با چه مشکلاتی مواجه شدیم. اگر در بحث نظارت در انتخابات اعتدال و میانه‌روی را پیش بگیریم و در چارچوب قانون و مقررات عمل کنیم، فضای بازی برای جامعه و رقابت واقعی در انتخابات به وجود خواهد آمد و در آن انتخابات است که مجلسی می‌تواند از کل جامعه یا حداقل از اکثریت قاطع جامعه نمایندگی کند و دولتی تشکیل شود که بتواند از طرف قاطبه مردم حرف بزند و سخن بگوید و نمایندگی کند.

روحانی تاکید کرد: همه آنچه ما برای دولت بعدی به عنوان فرصت به وجود آورده بودیم، متأسفانه امروز شاهد فرصت‌سوزی‌ها هستیم به دلیل اینکه وقتی دولت یا مجلس از طرف قاطبه مردم، مسوولیت را به عهده نمی‌گیرد آن وقت ما می‌بینیم با ضعف‌های زیادی در مقام عمل و در مقام اقتدار، چه اقتدار داخلی و چه اقتدار بین‌المللی مواجه خواهد شد.

متن کامل اظهارات روحانی در پیام تصویری به ششمین کنگره حزب اعتدال و توسعه به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

مهم‌ترین مساله‌ای که راجع به اعتدال باید سخن گفته شود اینکه در طول ۱۰-۱۲ سال گذشته موضوع اعتدال‌گرایی از يك جمع و حزب و تشکیلات عبور کرد و تبدیل به يك گفتمان موردپسند اکثریت جامعه ایرانی شد. در انتخابات سال ۹۲ و همچنین انتخابات سال ۹۶ و انتخابات‌هایی که در بین این دو انتخابات بود، مثل انتخابات مجلس شورای اسلامی در سال ۹۴ و انتخابات پنجمین دوره مجلس خبرگان رهبری در سال ۹۴، در هر چهار انتخابات پیروز میدان گفتمان اعتدال بود. این نشان داد که این گفتمان توان و قابلیت آن را دارد که جامعه را در مسیری جذب کند که به تعبیر معروف خیرالأمور اوسطها، وقتی که در مسیر میانه قرار می‌گیریم، بهترین راه و مسیری است که ما را به مقصد می‌رساند.

البته موضوع اعتدال برمی‌گردد به حدود یکصد سال پیش که در دوران مشروطیت، حزبی به نام حزب اعتدالیون تشکیل شد. روحانیون عالی‌مقام و برجسته‌ای چون شهید سیدحسن مدرس و روشنفکرانی چون علی‌اکبر دهخدا در جمع اعضای این حزب قرار گرفتند. اساس تشکیل آن حزب بر این مبنا بود که جلوی افراطی‌گری مشروطه‌خواهی که عده‌ای دنبال می‌کردند و جلوی تفریط یا انفعال مشروع‌خواهی که تعدادی دنبال آن بودند، این جمع دنبال مشروطه مشروع بودند؛ یعنی همان مسیر اعتدالی که برای آن روز دوران مشروطیت يك ضرورت بود و همان مسیر بود که جامعه را به سمت انقلاب اسلامی و نهضت اسلامی در دهه‌های بعد هدایت کرد.

گرچه در دوران مشروطیت موضوع «ملت» ایران به جای «رعیت» به وجود آمد، اما در عین حال برای آنکه مردم بتوانند نظامی را تاسیس کنند که در چارچوب اعتدال باشد، به نام جمهوری اسلامی که هم جمهوریت باشد و هم در کنارش اسلامیت، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی این مسیر به وجود آمد. نهادی به نام نظام جمهوری اسلامی ایران کاملاً متصل است به آرای مردم و افکار مردم، نظرات مردم، در واقع این ملت ایران است که این بار موسس نظامی می‌شود به نام جمهوری اسلامی ایران.

در این مسیر است که ما می‌بینیم همواره در برابر افراط و تفریط می‌توانیم راه و مسیر درست و بهینه‌ای را برای دستیابی به اهداف بلند انتخاب کنیم.

در دوران مشروطیت عده‌ای بودند که به نام مشروطه‌خواهی یا به نام آزادی به اقدامات افراطی‌گری حتی ترور و تخریب دست زدند که در واقع محتوای اصلی مشروطیت نتواند در راه خودش و اهداف خودش قرار بگیرد.

بعد از این دوران ما می‌بینیم که همواره موضوع افراط می‌تواند يك

مشکل برای جامعه ایرانی باشد. حتی بعد از پیروزی انقلاب اسلامی هم آنجایی که ما با مشکلات مواجه شدیم معمولاً از یک نقطه افراط این مشکل آغاز شد. متأسفانه افراط، مصائب فراوانی را در طول چهل و چند سال در ایران برای مردم به وجود آورد.

حزب اعتدال و توسعه و همه آنهایی که در مسیر اعتدال‌گرایی قرار دارند، از احزاب راست یا احزاب چپ، آنهایی که با افراط میانه‌ای ندارند امروز باید در شرایط فعلی جامعه خود را آماده کنند تا در برابر افراط ایستادگی و مقاومت کنند.

متأسفانه در جامعه امروز ما عده‌ای در مسیر قهر قرار گرفته‌اند و اقلیتی در مسیر تفوق و غلبه قرار گرفته‌اند که قدرت در جامعه امروز در اختیار آنها قرار داده شده است. متأسفانه زمانی که اکثریت جامعه در مسیر انفعال یا در مسیر جدایی از حاکمیت باشند و حاکمیت در اختیار یک اقلیت باشد، آن حکومت دارای قوام و قدرت لازم برای حل معضلات داخلی و بین‌المللی نخواهد بود. حکومتی قادر است به راحتی مسائل و مشکلات داخلی‌اش یا مسائل و مشکلات منطقه‌ای و بین‌المللی خود را حل کند که از پشتوانه اکثریت قاطع مردم برخوردار باشد. متأسفانه در انتخابات سال ۱۳۹۸ و ۱۴۰۰ با این معضل مواجه شدیم که اکثریت جامعه از حاکمیت فاصله گرفتند و این فاصله و حکومت اقلیت مشکلاتی را به وجود می‌آورد و مردم گاهی به جای اینکه سخن خود را از طریق نمایندگان خود در مجلس یا نمایندگان خود در دولت بیان کنند، وقتی که اقلیت حاکم می‌شود گاهی ناچار می‌شوند از طریق اعتراض یا خیابان حرف‌های خود را بیان کنند. مسلماً خیابان مسیر خوبی برای حل معضلات یک کشور نیست. انفعال و قهر هم نمی‌تواند راهی برای دستیابی به اهداف بلند ملی باشد. اینجاست که باید اعتدالیون و همه آنهایی که معتقد به میانه‌روی هستند در جامعه امروز بتوانند فعالیت کنند. گرچه اساساً حزب و فعالیت حزبی با مشکلاتی در جامعه ما مواجه است. از آن زمانی که حزب اعتدال و توسعه می‌خواست تشکیل شود در سال ۷۸ که من هم مورد مشورت موسسین این تشکیلات بودم با بزرگان نظام در زمینه حزب حرف زدم از جمله با مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی و به همه این عزیزان گفتم برای آینده کشور ما نیاز به دو یا سه حزب بزرگ داریم که اینها بتوانند ضمن ثبات نظام مسیر قدرت و گردش قدرت را به خوبی انجام بدهند، اما به شرط اینکه این احزاب توان و قدرت کافی برای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری و سخن گفتن در مسائل استراتژیک کشور داشته باشند. و الا اگر بنا باشد که مسائل اساسی کشور در اختیار احزاب نباشد و آنها آزادی کافی برای بیان نظرات و اعتقاداتشان نداشته باشند، آن احزاب مسلماً نمی‌توانند نقش لازم را برای اداره

کشور ایفا کنند و در آینده بتوانند مجلس مناسب یا دولت مناسب را تشکیل بدهند.

ما می‌بینیم در سایه افراطی‌گری در مساله نظارت بر انتخابات با چه مشکلاتی مواجه شدیم؛ ما امروز با مجلسی مواجه هستیم به نام مجلس یازدهم که نه قابل مقایسه با مجلس اول و دوم است و نه قابل مقایسه با مجلس چهارم و پنجم است و حتی با مجلس قبلی‌اش، مجلس دهم هم فاصله دارد. دلیل این افراطی‌گری در مساله نظارت است.

اگر در بحث نظارت در انتخابات ما اعتدال و میانه‌روی را پیش بگیریم و در چارچوب قانون و مقررات عمل کنیم، فضای بازی برای جامعه و رقابت واقعی در انتخابات به وجود خواهد آمد و در آن انتخابات است که مجلسی می‌تواند از کل جامعه یا حداقل از اکثریت قاطع جامعه نمایندگی کند و دولتی تشکیل شود که بتواند از طرف قاطبه مردم حرف بزند و سخن بگوید و نمایندگی کند و جهان هم آن دولت را به عنوان نماینده يك ملت بزرگ ببیند و بشناسد. آن وقت است که فرصت‌ها به خوبی استفاده خواهد شد.

همه آنچه ما برای دولت بعدی به عنوان فرصت به وجود آورده بودیم، متأسفانه امروز شاهد فرصت‌سوزی‌ها هستیم به دلیل اینکه وقتی دولت یا مجلس از طرف قاطبه مردم، مسوولیت را به عهده نمی‌گیرد آن وقت ما می‌بینیم با ضعف‌های زیادی در مقام عمل و در مقام اقتدار، چه اقتدار داخلی و چه اقتدار بین‌المللی مواجه خواهد شد.

امروز چه راهی پیش رو داریم؟ آیا راهی که پیش روی ما هست خیابان است؟ مسلماً خیابان نه جوابگویی نیاز مردم در کوتاه‌مدت است و نه بلندمدت. یا قهر و انفعال است که آن هم ما را به جایی نمی‌رساند. گرچه با مشکلات بسیار زیادی مواجه هستیم اما چاره‌ای نداریم جز اینکه راه سومی را برگزینیم و انتخاب کنیم و آن راه سوم اعتدال است که نه با قهر میانه‌ای دارد و نه با انفعال و تلاش آن این است که در برابر افراط ایستادگی کند و نگذارد در کشور افراط حاکم شود.

امروز بزرگ‌ترین وظیفه‌ای که بر دوش همه ماست، همانی است که در نام حزب شما مستتر است؛ یعنی اعتدال در داخل و تعامل سازنده که آن نیز اعتدال در خارج و بیرون کشور است و توسعه. امروز که همه کشورهای منطقه و همه کشورهای جهان در فکر توسعه هستند، متأسفانه ما از توسعه فاصله گرفته‌ایم.

ما چاره‌ای نداریم برای حفظ کشور و آینده کشور مسیر اعتدال و توسعه را بپیماییم و ادامه بدهیم. امروز باید بگویم دیگر اعتدال تنها اسم يك گروه و يك حزب و يك تشکیلات نیست. اعتدال اسم رمز و اسم اعظم گفتمان اکثریت قاطع جامعه ایران اسلامی است که با این

گفتمان باز هم ما قادریم به همه اهداف بلند ملیمان دست یابیم که خداوند هم همین را به ما امر کرده است «و كذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس». مسیر، مسیر میان‌روی و راه وسطی است. السلام علیکم ورحمه‌الله و برکاته

من: ۱۴۰۲ ۲۹ ۱۴۰۲